

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 297/08-75

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. L., toho času vo väzbe, zastúpeného advokátom JUDr. Ing. K. K., Š., vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu zaručeného čl. 17. ods. 1, 2 a 3 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v súvislosti s nezákonným pozbavením jeho slobody postupom vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Komárno, postupom prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno, ako aj postupom Okresného súdu Komárno a Krajského súdu v Nitre v súvislosti s podaním návrhu na jeho vzatie do väzby, rozhodnutím o tomto návrhu a jeho ponechaním vo väzbe v jeho trestnej veci vedenej toho času Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 2 T 81/2008, ďalej vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu zaručeného čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva na slobodu a bezpečnosť zaručeného čl. 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom už označenej okresnej prokuratúry a všeobecných súdov pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 25. februára 2008 v konaní vedenom Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 2 Tp 9/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. L. o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. mája 2008 doručená (upravená 11. júna 2008) a na výzvu ústavného súdu 2. júla 2008 doplnená sťažnosť J. L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na osobnú slobodu zaručeného čl. 17 ods. 1, 2 a 3 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v súvislosti s nezákonným pozbavením jeho osobnej slobody postupom vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Komárno (ďalej len „OR PZ“), postupom prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno (ďalej len „okresná prokuratúra“), ako aj postupom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v súvislosti s podaním návrhu na jeho vzatie do väzby, rozhodnutím o tomto návrhu a jeho ponechaním vo väzbe v jeho trestnej veci vedenej toho času okresným súdom pod sp. zn. 2 T 81/2008, ďalej vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu zaručeného čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva na slobodu a bezpečnosť zaručeného čl. 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom už označenej okresnej prokuratúry a všeobecných súdov pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 25. februára 2008 v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 2 Tp 9/2008.

1. Zo skutkového stavu v advokátom „*upravenom*“ znení sťažnosti doručenej ústavnému súdu 2. júla 2008 vyplýva, že:

„uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminalistickej polície, oddelenia ekonomickej kriminality v Komárne, dňa 15. augusta 2007 číslo ČVS: ORP - 593/OEK - KN - 2007 bolo zahájené trestné stíhanie a vnesené obvinenie obvinenému J. L... spolu s P. M., ktorým boli obaja obvinení za zločin falšovanie, pozmeňovania a neoprávnenú výrobu peňazí a cenných papierov v spolupráci podľa § 20 Trestného zákona k § 270 ods. 2 Trestného zákona...“

Dňa 17. augusta 2007 na základe príkazu Okresného súdu v Komárne zo dňa 13. augusta 2007 o 6⁰⁰ hod. č.p. OS KN - V 5/2007 bola vykonaná domová prehliadka u I. L. rodenej B., kde sťažovateľ býval so svojimi rodičmi... Súčasne s okamžikom zahájenia domovej prehliadky bola osobná sloboda sťažovateľa J. L... obmedzená, lebo vstupom do bytu boli mu založené putá bez možnosti akéhokoľvek pohybu bez súhlasu alebo doprovodu policajta a bol súčasne i zaistený políciou ale to až po skončení domovej prehliadky, kedy bol predvedený na Okresné oddelenie PZ v Komárne, za účelom ďalších procesných postupov z dôvodu podozrenia spáchania trestného činu...

Sťažovateľ J. L. bol až dňa 15. augusta 2008 (v skutočnosti v roku 2007, pozn.) vo večerných hodinách - o 20⁰⁰ hod obvinený a po nasledujúcom výsluchu bol umiestnený do cely predbežného zaistenia v N.

Po tom čo sťažovateľ bol dňa 15. augusta 2008 zadržaný, v súlade s Trestným poriadkom podal vyšetrovateľ Okresného oddelenia PZ v Komárne na Okresnú prokuratúru v Komárne podnet na podanie návrhu na vzatie sťažovateľa do väzby. Príslušný prokurátor Okresnej prokuratúry v Komárne dňa 17. augusta 2008 (v skutočnosti v roku 2007, pozn.) podal na Okresný súd v Komárne návrh na vzatie sťažovateľa do väzby, ktorý Okresný súd v Komárne prijal o 8¹² hod., táto skutočnosť sa sťažovateľovi až z uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 3 Tpo/11/2008, zo dňa 11. marca 2008, kde v odôvodnení sa uvádza, že:

- Obvinenému bola obmedzená osobná sloboda dňa 15. 8. 2007 o 11³⁵ hod. . Zadržaný bol v rovnaký deň o 23³⁰ hod. Návrh Okresnej prokurátorky v Komárne bol Okresnému súdu Komárno doručený dňa 17. 8. 2007 o 8¹² hod., t. j. pred uplynutím 45 hodinovej lehoty a súd dňa 17. 8. 2007 o 13³⁵ hod. rozhodol o vzatí obvineného do väzby. Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní a sudcu pre prípravné konanie bolo v úplnom súlade s ustanovením § 87 Trestného poriadku.*

Sťažovateľa J. L... dňa 17. augusta 2008 (v skutočnosti v roku 2007, pozn.) predviedli pred sudcu Okresného súdu v Komárne, ktorý po vykonanom výsluchu sťažovateľa o 13³⁵ hod. rozhodol uznesením 2 Tp 31/2008 zo dňa 17. augusta 2007, o jeho vzatí do vyšetrovacej väzby a vydal príkaz na umiestnenie sťažovateľa do väzby v Ústave pre výkon väzby v N. “

2. Vychádzajúc z uvedeného sťažovateľ tvrdí, že:

„je zrejmé, že Okresný prokurátor v Komárne mal podať návrh na vzatie sťažovateľa do väzby najneskôr dňa 17. augusta 2008 (v skutočnosti v roku 2007, pozn.) do 6⁰⁰ hod., pričom príslušný prokurátor Okresnej prokuratúry v Komárne tento návrh na vzatie sťažovateľa do väzby, podal až dňa 17. augusta 2008 (v skutočnosti v roku 2007, pozn.) na Okresný súd v Komárne ktorý Okresný súd v Komárne prijal až o 8¹² hod., teda konaním prokurátora nebola dodržaná predpísaná 48 hodinová lehota a tiež vyššie uvedené tvrdenie Krajského súdu v Nitre a preto väzba obvineného je od počiatku protizákonná.“

3. Podľa názoru sťažovateľa:

„Protizákonný bol postup a konanie:

- vyšetrovateľa Okresného oddelenia PZ v Komárne, ktorý v zápisnici uviedol, že osobná sloboda obvineného bola obmedzená až o 11³⁵ hod., ale v zápisnici, neuviedol, že obvinenému boli dané putá už o 6⁰⁰ hod. pri začatí domovej prehliadky,*
- Okresnej prokuratúry v Komárne, ktorá dňa 17. apríla 2007 podala Okresnému súdu v Komárne návrh na vzatie do väzby až o 8¹² hod., teda návrh podala po 48 hodinovej lehote, ktorú jej určuje Trestný poriadok,*
- Okresného súdu v Komárne 2 Tp 31/2007, zo dňa 17. augusta 2007, ktorý bez toho, že by preveril skutočný termín zadržania a obmedzenia osobnej slobody obvineného a vychádzal z toho čo uviedol vyšetrovateľ Okresného oddelenia PZ v Komárne, ktorý v zápisnici uviedol, že osobná sloboda obvineného bola obmedzená až o 11³⁵ hod.*
- Okresného súdu v Komárne 2 Tp/9/2008, zo dňa 25. februára 2008, ktorý žiadosť obvineného na prepustenie z väzby zamietol*
- ako i uznesením Krajského súdu v Nitre 3 Tpo/11/2008, zo dňa 11. marca 2008, lebo postupom orgánov činných v trestnom konaní a ani súdy nabrali v úvahu základné ľudské právo na slobodu obvineného a preto bol porušený Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 v článku 5 - Právo na slobodu a bezpečnosť a Článok 17 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré vymedzujú základné práva a slobody občana, ktoré patria medzi základné práva a slobody chránené uvedenými dokumentmi. ...“*

4. Sťažovateľove skutkové tvrdenia a jeho právne názory ho viedli k záveru, že «je evidentné, že prokurátor Okresnej prokuratúry v Komárne nedodržel 48 hodinovú lehotu uvedenú v článku 17 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a neodovzdal sťažovateľa súdu fyzickým predvedením pred príslušný súd v 48 hodinovej ústavnej a zákonnej lehote, čím bol sťažovateľ diskriminovaný podľa článku 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky z tak zvaného „iného postavenia“. Tieto dôvody sú zrejmé i z toho, že osoby obvinené, ktorým je osobná sloboda obmedzená zatknutím sú vždy a v každom prípade pred príslušný súd predvedené fyzicky, keď si ich súd prevezme pod svoju jurisdikciu, v zmysle ústavnej lehoty 24 hodín podľa článku 17 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

Právnym základom tejto sťažnosti je to, že ako osoba obvinená, je v tom istom postavení ako osoby obvinené a zatknuté by mali mať poskytnuté tie isté procesné záruky, keď sťažovateľ bol členom (prenesene) tej istej skupiny (osoby obvinené a zatknuté), preto bol diskriminovaný z „iného dôvodu“, lebo sa nepostupovalo tak, že v uvedených lehotách mal byť odovzdaný súdu, ktorý mal vo veci v ústavnej lehote 24 hodín podľa článku 17 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnúť. ...»

5. Vychádzajúc z už uvedeného sťažovateľ predložil ústavnému súdu tento návrh na rozhodnutie:

«A. Návrh na rozhodnutie vo veci samej :

Ako sťažovateľ navrhuje Ústavnému súdu Slovenskej republiky aby vo veci samej vyslovil tento nález:

A.1. Základné práva sťažovateľa J. L. uvedené v článku 17 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky boli porušené v príčinnej súvislosti s porušením základných práv J. L. uvedených v článku 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, keď bol diskriminovaný z „iného postavenia“ v súvislosti s nezákonným pozbavením ho jeho osobnej slobody pri nesprávnom výklade a následnej... aplikácii namietaných právnych noriem.

A.2. Tieto jeho práva porušil vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Komárno, prokurátor Okresnej prokuratúry v Komárne, ktorý ho diskriminoval tým, že mu neposkytol tie isté právne záruky, ktoré sú ústavným právom podnecovateľa ako osobám obvineným a zatknutým, čím došlo k nezákonnému pozbaveniu osobnej slobody podnecovateľa, keď bol diskriminovaný a tým, že podal návrh na vzatie do väzby po uplynutí 48 hodinovej lehoty.

Jeho práva tu namietané porušili v ďalšom konaní aj všeobecné súdy, a to Okresný súd v Komárne aj Krajský súd v Nitre, keď dôsledne nepreskúmali stav veci sťažovateľa a ponechali ho aj naďalej vo väzbe znamenajúcej ho pozbavenie osobnej slobody.

A.3. Základné práva sťažovateľa J. L. uvedené v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky porušil aj svojim uznesením 3 Tpo/11/2008 Krajský súd v Nitre, ktorým potvrdil uznesenie 2 Tp 9/2008 Okresného súdu v Komárne o zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z väzby, zo dňa 25. februára 2008, keď z úradnej povinnosti mal vec preskúmať, ale vec vôbec preskúmať, pritom riadne nepreskúmal žiadosť sťažovateľa, ktorý požadoval prepustenie z väzby a ani rozhodnutia, ktoré žiadosti sťažovateľa predchádzali.

A.4. Základné práva sťažovateľa J. L., uvedené v článku 17 ods.2 a 5 Ústavy s odkazom na bod A1 návrhu na rozhodnutie vo veci samej bolo porušené odporcami, Okresným riaditeľstvom PZ Komárno, Okresnou prokuratúrou v Komárne, Okresným súdom v Komárne a Krajským súdom v Nitre ekvivalentne v článku 5 ods. 1 pís. c.) Dohovoru.

B. Návrh na rozhodnutie v procesných otázkach:

Ako sťažovateľ navrhuje Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby vo svojom náleze rozhodol o týchto procesných otázkach:

B1. Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle jemu daných právomocí zrušuje uznesenie Okresného súdu v Komárne, ktorý po vykonanom výsluchu sťažovateľa o 13³⁵ hod. rozhodol uznesením 2 Tp 31/2008 zo dňa 17. augusta 2007, o jeho vzatí do vyšetrovacej väzby a vydal príkaz na umiestnenie sťažovateľa do väzby v Ústave pre výkon väzby v N., nakoľko toto uznesenie je nezákonné, s poukazom na bod A1 návrhu na rozhodnutie vo veci samej navrhujem aby Ústavný súd Slovenskej republiky zrušil i všetky ďalšie nadväzujúce rozhodnutia o väzbe sťažovateľa J. L. nakoľko tieto sú nezákonné,

B2. Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle jemu daných právomocí zrušuje aj uznesenie Okresného súdu v Komárne 2 Tp 9/2008 o zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z väzby, zo dňa 25. februára 2008.

B4. Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle jemu daných právomocí zrušuje aj uznesenie Krajského súdu v Nitre 3 Tpo/11/2008, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu v Komárne 2 Tp 9/2008 o zamietnutí žiadosti sťažovateľa - obvineného o prepustenie z väzby, zo dňa 25. februára 2008, lebo Krajský súd z úradnej povinnosti vôbec

nepreskúmal námietky sťažovateľa a nezákonnosti, ktoré uzneseniu Krajského súdu v Nitre 3 Tpo/11/2008 predchádzali. ...»

Sťažovateľ súčasne žiadal priznať mu primerané finančné zadosťučinenie „v sume 100.000,- Sk“ a náhradu trov právneho zastúpenia.

6. Sťažovateľ k sťažnosti pripojil zväzok písomností, z ktorých z hľadiska predmetu posudzovanej sťažnosti (t. j. namietanému porušeniu označených základných práv a slobôd) považuje ústavný súd za relevantné:

- uznesenie vyšetrovateľa OR PZ o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia (ČVS: ORP-593/OEK-KN-2007 z 15. augusta 2007),
- uznesenie okresného súdu o vzatí do väzby (sp. zn. 2 Tp 31/2007 zo 17. augusta 2007),
- žiadosť sťažovateľa adresovanú „*krajskému prokurátorovi v Nitre*“ o prepustenie z väzby na slobodu z 30. januára 2008,
- uznesenie okresného súdu o zamietnutí tejto žiadosti (č. k. 2 Tp 9/2008-4 z 25. februára 2008),
- sťažnosť sťažovateľa z 3. marca 2008 proti tomuto uzneseniu,
- uznesenie krajského súdu o zamietnutí sťažnosti (sp. zn. 3 Tpo 11/2008 z 11. marca 2008).

II.

Ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti:

A. Dopytom na okresnom súde zistil, že:

1. uznesenie krajského súdu sp. zn. 3 Tpo 11/2008 z 11. marca 2008 bolo doručené sťažovateľovi 26. marca 2008 a jeho právnemu zástupcovi 25. marca 2008, na základe čoho možno konštatovať, že sťažnosť (doručená ústavnému súdu 26. mája 2008) bola v časti namietajúcej neústavnosť tohto uznesenia podaná v lehote ustanovenej § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“),

2. uznesenie okresného súdu sp. zn. 2 Tp 31/2007 zo 17. augusta 2007 o vzatí sťažovateľa do väzby prevzala jeho advokátka JUDr. E. V. 22. augusta 2007 (kópia doručeny bola predložená ústavnému súdu; pozn.),

3. okresnému súdu bola 18. júna 2008 doručená okresnou prokuratúrou obžaloba (sp. zn. 2 Pv 207/08 zo 16. júna 2008) na sťažovateľa. Vec je vedená pod sp. zn. 2 T 81/2008. Okresný súd stanovil termín verejného prerokovania obžaloby na 14. august 2008.

B. Vyžiadal z okresného súdu na posúdenie veci tieto relevantné písomnosti:

1. „Záznam o obmedzení osobnej slobody obvinenej osoby“ sp. zn. ČVS: ORP-593/OEK-KN-2007 z 15. augusta 2007, z ktorého vyplýva, že „dňa 15. 8. 2007 o 11:35 hod. bola podľa § 17 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. zákona Národnej rady Slovenskej republiky o Policajnom zbore obmedzená osobná sloboda: J. L. ...

Menovaný sa dňa 15. 8. 2007 o 11.35 hod. dostavil na OR PZ v Komárne. Dôvod predvolania: výsluch svedka.“

2. „Záznam o zadržaní obvineného“ sp. zn. ČVS: ORP-593/OEK-KN-2007 z 15. augusta 2007 z ktorého vyplýva, že sťažovateľ bol „dňa 15. 8. 2007 o 23:30 hod. podľa § 86 Trestného poriadku“ zadržaný a ako dôvody zadržania boli uvedené: „obvinený, ktorý je stíhaný uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 15. 8. 2007 pod ČVS: ORP-593/OEK-KN-2007 za zločin falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnená výroba peňazí a cenných papierov v spolupáchateľstve podľa § 20 /Trestného zákona k § 270 ods. 2/ Trestného zákona, bol zadržaný z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a, písm. b, písm. c) Trestného poriadku, pretože ujde, bude pôsobiť na svedkov a bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil.“

3. Zápisnica (sp. zn. 2 Tp 31/2007) o výsluchu sťažovateľa zo 17. augusta 2007 o 13.15 h (pri jeho vzatí do väzby, pozn.) za účasti sudcu pre prípravné konanie, prokurátora, zapisovateľky a sťažovateľa, v ktorej je *inter alia* uvedené: „J. L. ... po

poučení o predmete výsluchu a zákonnom poučení podľa § 2 odsek 9, odsek 20, § 121 odsek 2 Trestného poriadku a § 345 Trestného zákona udáva: ... Bol som poučený o tom, že mám právo zvoliť si obhajcu. Teraz si ho zvoliť ešte nechcem. K veci však vypovedať budem. ...

Na otázku sudcu pre prípravné konanie? Odkedy ste na polícii?

Obvinený udáva:

Ja som na polícii od 15. augusta 2007 od 11.35 hodiny.

Na to bolo vyhlásené

uznesenie

Podľa § 72 odsek 2 Trestného poriadku, z dôvodov § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku súd berie obvineného:

J. L. ... do väzby.

Väzba sa vykoná v Ústave na výkon väzby v N. a lehota väzby sa počíta od 15. augusta 2007 od 11.35 hodiny.

Po poučení o opravnom prostriedku a krátkom zdôvodnení uznesenia uviedli:

- Obvinený sa vzdáva práva na sťažnosť.

- Prokurátor sa vzdáva práva na sťažnosť.

Obvinený ďalej udáva:

Bol som poučený o tom, že od tohto momentu musím mať obhajcu. Ja si obhajcu nezvolím, žiadam, aby mi bol obhajca ustanovený súdom. ...

Zápisnica spísaná a skončená a po prečítaní na znak súhlasu podpísaná o 13.35 hodine. ... sudca pre prípravné konanie, ... prokurátor, ... zapisovateľka, ... Obvinený.“

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanovených zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až 56 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Po posúdení obsahu sťažnosti, jej dodatkov a doplnkov, vychádzajúc z obšírnym (nie jednoznačným) spôsobom prezentovaného vyjadrenia námietok sťažovateľa v petite sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ (kvalifikovane právne zastúpený) namieta porušenie ním označených základných práv a slobôd postupom menovaných orgánov činných v trestnom konaní a všeobecných súdov v súvislosti s rozhodovaním o jeho vzatí do väzby, ako aj v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

A. K námietkam sťažovateľa o neústavnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní a postupu všeobecných súdov pri jeho vzatí do väzby

1. Ako už bolo uvedené (I. časť odôvodnenia), trestné stíhanie sťažovateľa v predmetnej trestnej veci bolo začaté a súčasne bolo proti nemu vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa OR PZ z 15. augusta 2007 sp. zn. ČVS: ORP-593/OEK-KN-2007. Proti tomuto uzneseniu v časti týkajúcej sa vznesenia obvinenia mal sťažovateľ možnosť podať sťažnosť (o ktorej rozhodnúť bolo v právomoci príslušného vec dozorujúceho prokurátora v súlade s ustanoveniami § 230 Trestného poriadku), o čom bol sťažovateľ poučený.

2. Do väzby bol sťažovateľ vzatý uznesením okresného súdu sp. zn. 2 Tp 31/2007 zo 17. augusta 2007, ktoré bolo možné napadnúť sťažnosťou, o ktorej rozhodnúť bolo

v právomoci druhostupňového súdu niektorým zo spôsobov uvedených v § 193, resp. v § 194 Trestného poriadku. Pred rozhodnutím o sťažnosti je zákonom (§ 192 ods. 1 Trestného poriadku) druhostupňovému súdu uložená preskúmovacia povinnosť, t. j. preskúmať správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Práva podať sťažnosť proti tomuto uzneseniu sa obvinený výslovne vzdal (pozri zápisnicu o výsluchu sťažovateľa sp. zn. 2 Tp 31/2007 zo 17. augusta 2007 citovanú v bode B. 3 II. časti odôvodnenia).

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú aj všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti (napr. III. ÚS 79/02, I. ÚS 48/07).

Ústavný súd dospel pri predbežnom prerokovaní sťažnosti k záveru, že platná právna úprava trestného konania v súčasnosti umožňuje (resp. umožňovala) sťažovateľovi v posudzovanej veci právne účinným spôsobom namietat' porušenie svojich základných práv a slobôd garantovaných ústavou, resp. dohovorom.

V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že trestné konanie je od svojho začiatku až po jeho koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení

možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenia základných práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu.

Ústavný súd dospel k názoru, že sťažovateľ mal k dispozícii účinné prostriedky na dosiahnutie ochrany svojich práv (pozri body A. 1 a A. 2 tejto časti odôvodnenia). Za daných okolností nie je daný dôvod, aby ústavný súd vstupoval v trestnej veci sťažovateľa do právomoci všeobecných súdov (resp. orgánov prokuratúry). Nevyužitie už uvedených možností ochrany označených práv sťažovateľa nemožno nahradzovať sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže konať len vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemala inú možnosť účinnej ochrany svojich práv (čl. 127 ods. 1 ústavy).

Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 uvedeného zákona pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Dodržanie tejto dvojmesačnej lehoty je zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť.

Ústavný súd konštatuje, že podanie sťažnosti po uplynutí tejto dvojmesačnej lehoty je ďalším možným dôvodom na jej odmietnutie (v tejto časti) ako oneskorene podanej.

B. K námietkam sťažovateľa k zamietnutiu jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu

1. Aj keď to sťažovateľ vo svojej sťažnosti, jej doplnkoch a úpravách výslovne neuviedol, ústavný súd z písomností pripojených k sťažnosti usúdil, že predmetom posúdenia ústavnosti postupu a rozhodovania okresnej prokuratúry a všeobecných súdov je

sťažovateľova žiadosť o prepustenie z väzby z 30. januára 2008 adresovaná „Krajskému prokurátorovi v Nitre... k sp. zn. 1 Pt 943/07“, v ktorej uviedol:

„Na základe rozhodnutia Okresného súdu v Komárne 2 Tp 31/2007, zo dňa 17. augusta 2007... som bol vzatý do väzby, ktorá trvá od zadržania 15. augusta 2007 11³⁵ hod. ... Väzba trvá už trvá takmer päť mesiacov.

V súčasnom období je zo strany orgánov činných v trestnom konaní zhromažďovanie dôkazov takmer ukončené a dôvod väzby pominul, nakoľko dôvod väzby pre ktorý som bol vzatý do väzba, že budem pokračovať v trestnej činnosti, alebo dokonám trestný čin, o ktorý som sa pokúsil, alebo vykonám trestný čin, ktorý som mal pripravovať alebo ktorým som mal hroziť, už odpadol, ako to vyplýva z obsahu spisu ČVS: KRP - 116/OVK - NR - 2007 -MY, nakoľko všetok materiál a zariadenia na falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnenú výrobu peňazí a cenných papierov, boli odňaté a zadržané vyšetrovateľom npr. Ing. Š. P.

S poukazom na uvedené žiadam o prepustenie z väzby na slobodu.“

2. Orgány prokuratúry predmetnej žiadosti sťažovateľa nevyhoveli, v dôsledku čoho o nej rozhodoval okresný súd, ktorý uznesením č. k. 2 Tp 9/2008-4 z 25. februára 2008 sťažovateľovu žiadosť o prepustenie z väzby zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd takto:

„Uznesením Okresného súdu... zo dňa 18. augusta 2007 bol obvinený... vzatý do väzby.

Uznesením Okresného súdu... zo dňa 7. februára 2008 bola predĺžená lehota väzby aj u obvineného... do 15. augusta 2008 a súčasne boli rozšírené dôvody väzby u neho aj v zmysle § 71 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku.

Obvinený... si podal žiadosť o prepustenie z väzby, ktorú odôvodnil tým, že vo väzbe je pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov v spolupáchateľstve..., pričom väzba u neho trvá takmer 5 mesiacov. V súčasnom období je zo strany orgánov činných v trestnom konaní zhromažďovanie dôkazov takmer ukončené a dôvod väzby pominul, nakoľko dôvod väzby, pre ktorý bol vzatý do väzby, že bude pokračovať v trestnej činnosti, už pominul, keďže všetok materiál a zariadenie na

falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnenú výrobu peňazí a cenných papierov mu boli odňaté a zadržané vyšetrovateľom.

Súd preskúmal žiadosť obvineného, ako aj pripojený spisový materiál, pričom zistil, že obvinený... je stíhaný pre skutok, ktorého sa mal dopúšťať od mesiaca marec 2007 až do mesiaca júl roku 2007. V súčasnosti je stíhaný pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov v spolupáchatelstve podľa § 20 a § 270 odsek 2. odsek 3 písmeno b) Trestného zákona. Pre tento trestný čin je trestná sadzba podľa trestného zákona od 10 do 15 rokov odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že obvinený sa mal tohto konania dopúšťať od marca až do júla, teda takmer až do svojho zadržania, má súd za to, že u obvineného pretrváva dôvodná obava spočívajúca v tom, že v prípade prepustenia na slobodu bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Samotná skutočnosť, že počítač spoločne s tlačiarňou mu boli odňaté z jeho držby vyšetrovateľom v podstate ešte neznamená, že za týchto okolností už nemôže pokračovať v páchaní tejto trestnej činnosti. Uvedený počítač nebol nejako zvlášť prispôbovaný na takúto činnosť.

Pretože je obvinený stíhaný za zločin, za ktorý trestný zákon umožňuje uloženie trestu odňatia slobody od 10 do 15 rokov, súd zastáva názor, že je u neho dôvodná obava, že v prípade prepustenia na slobodu ujde, nakoľko mu hrozí vysoký trest. Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia. “

3. Proti uzneseniu podal sťažovateľ prostredníctvom svojho advokáta 3. marca 2008 sťažnosť, v ktorej popísal dovtedajší právny a skutkový stav v konaní o predmetnej trestnej veci, poukázal na „základné ľudské práva obvineného...“ vyplývajúce z ustanovení čl. 5 dohovoru a z čl. 17 ústavy s poukazom aj na skutočnosť, že „nebola dodržaná 48 hodinová lehota uvedená v čl. 17 ods. 3 Ústavy... nakoľko obmedzenie osobnej slobody sťažovateľa začalo už o 6.00 hod. a nie až 11.35 hod. ...“. Sťažovateľ namietal nesprávny „výklad a aplikáciu príslušných právnych noriem v súvislosti s jeho osobou zadržanou a obvinenou z trestného činu...“ (odvolávajúc sa a tiež poukazujúc na ustanovenie čl. 1, čl. 12 a čl. 17 ústavy a príslušné ustanovenia § 85 a § 87 Trestného poriadku).

4. O sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 3 Tpo 11/2008 z 11. marca 2008 tak, že „Podľa § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť obvineného... sa zamietá pretože nie je dôvodná“.

V odôvodnení uznesenia krajský súd okrem iného uviedol:

„krajský súd... preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Obvinenému bola obmedzená osobná sloboda dňa 15. 8. 2007 o 11.35 hod. Zadržaný bol v rovnaký deň o 23.30 hod. Návrh Okresnej prokurátorky... bol Okresnému súdu... doručený dňa 17. 8. 2007 o 8.12 hod., t. j. pred uplynutím... lehoty a súd dňa 17. 8. 2007 o 13.35 hod. rozhodol o vzatí obvineného... do väzby. Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní a sudcu pre prípravné konanie bolo v úplnom súlade s ustanovením § 87 Trestného poriadku.

Obvinený spolu s ďalšími spolupáchateľmi je trestne stíhaný za zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 270 ods. 2 Trestného zákona, pričom je nutné prisvedčiť, že v trestnej činnosti, pre ktorú je obvinený stíhaný mal prestať páchať krátko predtým ako bol zadržaný a preto zo samotného konania obvineného... je možné vyvodiť záver, že jestvuje dôvodná obava z pokračovania jeho trestnej činnosti, ak bude prepustený z väzby na slobodu. Na podklade týchto skutočností je potrebné konštatovať, že postup súdu I. stupňa bol správny a právne korektný a sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Krajský súd dodáva, že lehota trvania väzby bola u obvineného predĺžená do 15. 8. 2008, pričom boli dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku rozšírené aj z pohľadu ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vzhľadom na charakter trestnej činnosti z ktorej je toho času obvinený trestne stíhaný i možnú sankciu, ktorá mu pre takýto čin hrozí. Bez skúmania dôvodnosti takéhoto postupu súdu I. stupňa Krajský súd ... konštatuje, že dôvod preventívnej a útekovej väzby je u obvineného plne právne indikovaný.“

Sťažovateľ namietal porušenie označených základných práv a slobôd v predmetnej veci postupom a rozhodnutiami oboch všeobecných súdov (okresného súdu a krajského súdu).

Podľa stabilného právneho názoru ústavného súdu (napr. I. ÚS 213/08) ak sťažovateľ má alebo v minulosti mal možnosť domáhať sa ochrany namietaného porušenia svojich práv pred všeobecným súdom, tak to vylučuje právomoc ústavného súdu konať o jeho sťažnosti. Tento nedostatok právomoci ústavného súdu vyplýva priamo z ústavy (čl. 127 ods. 1).

V posudzovanej veci sťažovateľ proti (v sťažnosti) namietanému uzneseniu okresného súdu č. k. 2 Tp 9/2008-4 z 25. februára 2008 podal riadny opravný prostriedok – sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd. Preto ústavný súd nemá právomoc na konanie o tej časti sťažnosti, v ktorej sa namieta porušenie sťažovateľových práv predmetným uznesením okresného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol, že v časti proti namietanému uzneseniu okresného súdu č. k. 2 Tp 9/2008-4 z 25. februára 2008 nie je daná jeho právomoc, a preto odmietol sťažnosť v uvedenej časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

Sťažnosť sťažovateľa v časti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie označených základných práv a slobôd postupom a uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Tpo 11/2008 z 11. marca 2008, ústavný súd odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti skúma, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť aj vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu (v danom prípade okresného súdu a krajského súdu – ide o väzobné súdy rozhodujúce v trestnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok

vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom odmietnutia sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť okrem iného aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 122/02, IV. ÚS 66/02), a tiež absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej (mutatis mutandis III. ÚS 138/02).

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ namieta porušenie ním označených základných práv a slobôd aj rozhodnutím krajského súdu „z dôvodu oneskoreného podania návrhu na vzatie do väzby“, lebo „je zrejmé, že okresný prokurátor... mal podať návrh na vzatie sťažovateľa do väzby najneskôr dňa 17. augusta 2007 do 6.00 hod., pričom... tento návrh... podal až dňa 17. augusta 2007 na okresný súd..., ktorý... prijal až o 8.12 hod., teda... nebola dodržaná predpísaná 48 hodinová lehota... a preto väzba obvineného je od počiatku protizákonná“ (pozri body 1 až 4 I. časti odôvodnenia).

Teda rozhodujúcou právne relevantnou skutočnosťou, ktorej existencia má (resp. mala) spôsobiť porušenie označených základných práv a slobôd, je „oneskorené podanie návrhu na vzatie do väzby“. Zisťovanie existencie tejto skutočnosti (oneskorenosť) je preto základnou otázkou, ktorej vyriešenie (zodpovedanie) je rozhodujúcim argumentom na právne posúdenie opodstatnenosti (alebo opaku) námietok sťažovateľa. Z uvedeného hľadiska je preto primárnym predpokladom správneho právneho posúdenia a následného rozhodnutia veci zistenie, či orgány činné v trestnom konaní a aj väzobné súdy postupovali ústavne konformným spôsobom v tejto sťažovateľom namietanej etape prípravného konania v jeho trestnej veci.

Podľa čl. 17 ústavy

(1) Osobná sloboda sa zaručuje.

(2) Nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

(3) Obvineného alebo podozrivého z trestného činu možno zadržať len v prípadoch ustanovených zákonom. Zadržaná osoba musí byť ihneď oboznámená s dôvodmi zadržania, vypočutá a najneskôr do 48 hodín prepustená na slobodu alebo odovzdaná súdu. Sudca musí zadržanú osobu do 48 hodín a pri obzvlášť závažných trestných činoch do 72 hodín od prevzatia vypočuť a rozhodnúť o väzbe alebo o jej prepustení na slobodu.

(4) Obvineného možno zatknúť iba na odôvodnený písomný príkaz sudcu. Zatknutá osoba musí byť do 24 hodín odovzdaná súdu. Sudca musí zatknutú osobu do 48 hodín a pri obzvlášť závažných trestných činoch do 72 hodín od prevzatia vypočuť a rozhodnúť o väzbe alebo o jej prepustení na slobodu.

(5) Do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

V súvislosti s už uvedenou právnou argumentáciou sťažovateľa (pozri bod 4 I. časti odôvodnenia) ústavný súd poukazuje na rozdielnosť právnej úpravy právneho postavenia „zadržanej“ a „zatknutej“ osoby aj z hľadiska zákonných lehôt na jej dodanie súdu (pozri bližšie ustanovenia § 73 – Príkaz na zatknutie a § 85 až § 87 Trestného poriadku).

Ústavný súd vo svojej judikatúre konštantne zdôrazňuje, že pri uplatňovaní svojej právomoci nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) nemôže zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Taktiež nie je v právomoci ústavného súdu vykonávať hodnotenie dôkazov zistených všeobecnými súdmi a ani vyhodnocovať postup týchto súdov, ktoré z vykonaných dôkazov použili ako podklad na svoje rozhodnutie. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje len na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, resp. či nie sú

arbitrárne s priamym dopadom na niektoré zo základných ľudských práv (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05, I. ÚS 81/07).

Pokiaľ ide o začiatok plynutia lehoty obmedzenia osobnej slobody sťažovateľa stanovenej sudcom okresného súdu pre prípravné konanie na 11.35 h 15. augusta 2007, ústavný súd konštatuje, že z predložených mu písomností (pozri záznamy a zápisnice citované v bodoch B. 1, B. 2 a B. 3 II. časti odôvodnenia) nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by poukazovali na svojvoľnosť a zjavnú nedôvodnosť postupov súdu a odôvodňovali nutnosť zmeny (revíziu) jeho právneho názoru, na ktorý následne prihliadali väzobné sudy pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 30. januára 2008.

Ako to vyplýva z obsahu žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu z 30. januára 2008, jeho väzba „*trvá od zadržanie 15. 8. 2007 11.35 hod.*“. Sťažovateľ v rámci odôvodnenia svojej žiadosti namietal dovtedajšiu dĺžku trvania väzby („*väzba trvá už... takmer päť mesiacov*“), ako aj skutočnosť, že dôvod väzby pominul, lebo „*v súčasnom období je zo strany orgánov činných v trestnom konaní zhromažďovanie dôkazov takmer ukončené...*“. Sťažovateľ sa vôbec nezmienil o nezákonnosti (nesprávnosti) stanovenia začiatku plynutia obmedzenia jeho slobody (15. august 2007 o 11.35 h) a ani neuvádzal inú skutočnosť (resp. nestanovil iný čas), od ktorej by podľa jeho názoru bolo treba začiatok plynutia lehoty počítať (tento jeho pôvodný názor potvrdzuje aj jeho výpoveď vyplývajúca zo zápisnice citovanej v bode B. 3 II. časti odôvodnenia: „*ja som na polícii od 15. augusta 2007 od 11.35 hodiny*“). Ústavný súd je vo všeobecnosti oprávnený zaoberať sa iba takými namietanými porušeniami, ktoré sťažovateľ riadne uplatnil (podaným návrhom a opravným prostriedkom) pred všeobecnými súdmi. V opačnom prípade ústavný súd vyslovuje nedostatok svojej právomoci.

Ako už bolo uvedené, okresný súd uznesením č. k. 2 Tp 9/2008-4 z 25. februára 2008 túto sťažovateľovu žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Až v rámci sťažnosti z 3. marca 2008 proti tomuto uzneseniu sťažovateľ prostredníctvom svojho advokáta okrem iného argumentoval aj nesprávnosťou určenia začiatku plynutia času obmedzenia jeho osobnej slobody.

Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia krajského súdu (pozri bod 4. B III. časti odôvodnenia) ústavný súd konštatuje, že preskúmaním predmetného rozhodnutia krajského súdu, ktorým zamietol sťažnosť sťažovateľa, nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup tohto súdu, ktorý by nemal oporu v zákone. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia naopak vyplýva, že krajský súd sa zaoberal a vysporiadal s dôvodmi uvádzanými sťažovateľom, ale pretože sa s nimi nestotožnil, sťažnosť sťažovateľa zamietol.

Podľa názoru ústavného súdu závery krajského súdu sú, pokiaľ ide o v sťažnosti namietané porušenia, dostatočne zdôvodnené a nevybočujú z rámca uváženia vyplývajúceho z príslušných ustanovení Trestného poriadku (najmä upravujúcich zadržanie obvineného, ako aj dôvody a spôsoby rozhodovania o väzbe). Závery krajského súdu preto nemožno považovať ani za arbitrárne, ani za svojvoľné a zjavne neodôvodnené. Názory menovaných väzobných súdov na plynutie lehôt (v súvislosti s určením momentu zadržania a včasnosti podania návrhu prokurátora na vzatie do väzby), ako aj posúdenie dôvodov väzby sú celkom legitímne a neprotirečia zásadným spôsobom zistenému skutkovému stavu vyplývajúcemu z obsahu sťažnosti, k nej pripojených písomností a zo zistení ústavného súdu. Nebol preto žiaden dôvod do týchto záverov zasahovať z hľadiska sťažovateľom namietaného porušenia označených základných práv.

Z uvedených skutočností vyplýva, že medzi namietaným uznesením krajského súdu a možnosťou porušenia základného práva sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2, 3 a 5 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy nie je taký vzťah, ktorý by odôvodňoval prijatie sťažnosti na ďalšie konanie po jej predbežnom prerokovaní. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na už uvedené skutočnosti (odmietnutie sťažnosti ako celku) rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci (zrušenie napadnutých uznesení väzobných súdov, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

a trov právneho zastúpenia) stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2008